

Kjøbenhavns Posten.

Redigeret og udgivet af A. P. Liunge.

11te Aarg.

Mandag d. 27. Marts 1837.

Nr. 86.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdommerne.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 27de Marts 1837. Bulletin den 26de Marts: „H. Majestæt Kongen har i afgigte Rat havt henved 6 Timers vederqvægende Sovn, og Allerhøisstammes Velbefindende er i Aftagende.“ — Bulletin den 27de Marts: „Hans Majestæt Kongen har havt en god Rat, og det bedre Befindende vedbliver.“

I Gjensvar paa det fra Landet indsendte Spørgsmaal angaaende Frue Kirke, der har været optaget i dette Blads Nr. 78, tillade vi os at bemærke, at de betydelige Summer, der ere indkomne deels ved Aftstud fra Statsfinanserne (200,000 Rbd.) deels ved frivillige Bidrag og Collectorer, deles ved den alle Landets Kirker ved Plac. 22de October 1813 paalagte betydelige Skat ikke have forslaaet til denne Bygnings Gjenoppreisning, men at den e har paadraget sig en stor Gjeld, til hvis Torrentning og Afbetaling der ved Pl. 20de October 1819 §. 2 er paalagt samtlige Kirketiender en Skat, foruden at samme Anordnings §. 1 indførte en ny Afsigt i samme Dine med paa alle Klubber og dramatiske Selskaber, hvortil endnu maa regnes den ved Resol. 19de October 1825, Pl. 7de Mai 1827 og Res. 25de Decbr. 1832 perpetuerede Brændeafgift i Kjøbenhavn. Pl. 20de October 1819 angiver den Sum, der aarlig hertil skal tilveiebringes til 18,000 Rbd., uden dog at tilfoje, hvor mange saadanne aunua, der ville behøves, hvorfor dette maa antages endnu at skulle vedblive meget længe. Hertil kommer endnu, at forinden dette Aftspunkt indtræffer, Kirken rimeligtvis vil være — om ikke ligefrem faldefærdig, dog uden Kvivl meget brostfærdig, da den som befjendt er bygget for en stor Deel af Kræ, og altsaa mere synes beregnet paa sieblifflig Glands, end paa lang Varighed, og saaledes hin Skat sandsynligens da behøves til de nødvendige Reparationer og saa fremdeles. Det vil altsaa vel gaae med denne Extraskat, som med saa mange andre, at den gaaer over til at blive vedvarende, saasnart den først engang er paalagt, hvorfor vi bøde Folk at tage sig lige saa meget iagt for de saakaldte temporaire, extra-ordinaire, supplementariske, interimistiske o. s. v. Skatter, som for dem, der strax annoncere sig som faste og vedvarende. Hvorvidt det gaaer med denne Bygnings Mangel paa Soliditet, derpaa har Publicum havt et lige saa paafaldende som sorgeligt Beviis, idet vi paa Prent have læst den mærkelige Erklæring af selve Bygmesteren,

at Frontonen er for svag til at bære den herlige Gruppe, som er bestemt til at opstættes der. Vi negte ikke, at vi see en retsædlig Himsens Straf deri, at Conferentsraad Hansen selv offentlig har maattet gjøre en saadan Bekjendelse, fordi vi med Mange antage, at han har handlet urettigt i at give denne vigtige Bygning saa lidt Soliditet, ligesom at han har forhindret sig imod al Kunst ved den ensidige Forkærlighed for de falkede Begge, han har lagt for Dagen ved alle de mange og store Bygninger, han har havt at opføre — saa mange og saa store, at det med Guds hjælp vil være længe, forinden nogen dansk Bygmester etter faaer en saadan Leilighed til at udrette noget. Baade Professor Thiele og Professor Leyen have i deres Skrifter om det Thorvaldsenske Museum udtalt den almindelige Misfornsielse derover, at den herlige Gruppe, der nu alt et Par Aar har staet færdig, ikke er blevet opstillet paa sin Plads, hverken ved Reformationsfesten eller nu, da Opmærksomheden saa stærkt henvendt paa Thorvaldsens Fortjenester, og de Oplysninger, Professor Clausen, som Kirkens Børge har meddeelt om de Forhandlinger, som i den Anledning have fundet Sted, vise nofsom, at ogsaa vedkommende Autoriteter dele denne Uwillie. Det er da en Grund mere til at glæde sig over Thorvaldsens forestaaende Hjemkomst, da han vel vil vide at bortfjerne de Hindringer, der have staet i Veien for den længe ønskede Opstillelse; ligesom han ved et fortæssligt Puds til hindret, at hans Apostler ikke blevet indmurede i Nischer, saaledes vil han vel ogsaa være i Stand til at bringe sin Hjonne Johannesgruppe for en Dag, til Prydelse for Kirken og til Glæde for det Folk, der i dyre Domme har maattet betale denne Kirke. Dog dette var kun en lidet Digression, hvad vi vilde gjøre den ærede Spøger opmærksom paa, er, at hvis alt nu Kirkens Fronton ikke kan bære en let Gruppe af en Snees Figurer (ikke af Marmor, men af terra cotta), saa vil dette være et Beviis paa, at der ikke er stor Udsigt til nogensinde at blive fri for den omtalte Skat; thi forinden Gjelden er betalt, ville rimeligtvis meget omfattende Reparationer være nødvendige. Ved det andet Spørgsmaal, om naar man kan vente offentligt Regnskab for de ydede Summers Størrelse og Anvendelse synes han at oversee, at det er Regjeringen, som har udstrevet Skatten og disponeret over dens Indtægt, og som neppe vil være villig til at afdække specielt Regnskab for denne Udgiftspost. Et saadant Regnskab vilde vistnok være interessant, nævnligen

ogsaa for at erfare, hvad Bygmesteren har kostet Landet, men det kan, som bemærket, neppe nogensinde ventes. Det er eet af Fortrinene ved private Foretagender, at der afdægges usagtigt offentligt Regnskab for hver Skilling, der udgives.

— Følgende Officerer ere udnevnte til Chefer for de Skibe og Vagtskibsposter som sættes i Activitet i dette Horaar: Commandeur-Capitain M. Lütken til Chef for Corvetten Galathea, som skal ansøbe den af Italiens Havn, hvorfra Thorvaldsen bestemmer de Konstruktioner udstikbede, som han vil hjemsende, og medtage ham selv, om han foretrækker at gøre hjemreisen til Soes; — Capitain Garde for Corvetten Diana, bestemt til et Ovelsstog paa 3—4 Maaneder; Com den, som dette Blad tidligere har omtalt, kommer til at ansøbe en eller anden Havn i Levanten, er et Spørøgsmaal, som saavidt vi vide endnu ikke er afgjort; — Capitain Bodenhoff for Vagtskibsposten i store Belt, hvor Skonnerten Delphinen stationeres; — Capitain A. G. Ellbrecht for Vagtskibet i Øresund, Briggen Moen; — Capitain Zahrtmann for Vagtskibsposten paa Københavns Rhed, Batteriet Trekroner; — Capitain-Lieutenant F. A. Paludan for Vagtskibet ved Altona, hvor Skonnerten Elben stationeres. — Til Cadetskib i Aar anvendes Corvetten Flora under Capt. C. Paludans Commando. — Til Stationen i Vestindien udsendes først i April Maaned Briggen St. Jan under Capitain-Lieutenant Solsteens Commando, og først i Mai Maaned Briggen St. Thomas under Capitain-Lieutenant Graahs Commando. De 2de paa Stationen værende Brigger Allart, Capitain-Lieutenant P. S. Rierulff, og St. Croix, Capitain-Lieutenant Grove, ville derefter returnere.

— Ved en kongl. Besaling af 22de Mai 1835 blev en Commission bestaaende af Overretssæssorerne Normann og Mollerup nedsat til at behandle og paakjende Sagen om de Misligheder og Uordener, der have fundet Sted ved Skibsfarten i Drogden, for saavidt Strandingsvæsenet angaaer. Under denne Sag tiltales: 1) Gieren af Castrups Værk Martin Petersen for Deelagtighed i den mislige Omgang, som skal være brugt ved den i Maret 1832 paa Saltholm grundstodte, af Capitain Longley forte, Brig Thomsen, 2) Fisker Peter Olsen af Castrup for som Bidne i denne Sag at have afgivet falsk Forklaring, 3) Lodsboholder Peter Jepsen, Foged Mathias Riber, Pittor Jensen Skriver, Underhavnesoged Pittor Pouls, Skipper Palm Christensen Friis, Skipper Svend Jacob Hermann, Skipper Carl Theis Berthelsen, Skipper Hans Olsen Wass, Skipper Hans Olsen Brodersen saavelsom fornævnte Gier af Castrups Værk Martin Petersen for det af dem udviste Forhold, ved, til Skade for vedkommende Assurandører samt Skibs- og Ladningsæiere, at have, ved Bjerghningscontractens Afsluttelse, indcommet de Skibsførere, som betingede sig det, en Andeel af Bjerghningssummen i Douleur, og hvorved Bjerghningscontracterne kom til at lyde paa en større Sum end der virkeligen kom Bjergerne tilgode, ligesom fornævnte Foged Mathias Riber og vedkommende Byforstandere for deres Forhold med deels at verificere de urig-

tige Copier af Bjerghningscontracterne, og deels at benytte disse Copier som Bilage ved de af dem aflagte Regnskaber, med videre. Ved den af fornævnte Commission den 19de Januar 1836 aflagte Dom blev Martin Petersen idømt en Mulct af 200 Rbd. r. S. til Københavns Amts Fattigkasse, men i øvrigt for Actors videre Tiltale i denne Sag frifunden, Fisker Peter Olsen 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, og af de øvrige Tiltalte de 3 Fornævnte hver en Mulct af 100 Rbd., Pittor Pouls en Mulct af 30 Rbd. og de 5 Sidstnævnte en Mulct af 50 Rbd., alt Sølv, til ovennevnte Kasse, ligesom de og bleve tilpligtede at udrede Actionens Omkostninger og derunder de tilfjendte Salarier. Denne Dom blev af Justitsraad Zøegh-Guldberg som besalet Actor under 18de April 1836 indanket for Høiesteret, som Onsdagen den 22de Marts d. A. aflagde følgende Dom: „Martin Petersen, Pittor Jensen Skriver, Pittor Pouls, Palm Christensen Friis, Svend Jacob Hermann, Carl Theis Berthelsen, Hans Olsen Wass og Hans Olsen Brodersen bør for Actors videre Tiltale i denne Sag frie at være. Peter Jepsen og Mathias Riber bør hver bøde 50 Rbd. Sølv til Amtets Fattigkasse. I Henseende til den Peter Olsen paalagte Straf, samt Actionens Omkostninger, bør Commissairernes Dom ved Magt at stande. Justitsraad Zøegh-Guldberg tillægges i Salarium for Høiesteret 30 Rbd. Sølv, som udredes af de Tiltalte paa den ved bemeldte Dom med Hensyn til de øvrige Omkostninger bestemte Maade.“ For Høiesteret havde Etatsraad Sporon Defensionen.

— Ringkjøbing By har ved efterstaende Circulaire fra Formanden for de eligerede Borgere til Byens Embedsmænd og Borgere foregaet andre Kjøbstæder med et Exempel, som maatte ønskes taget til Følge: „Den Skif at illuminere Binduerne i Anledning af Bryllupper, der ikke figter til nogen Nytte, eller kan betragtes som nogen værdig Øreskøbning, eftersom den deles er for almindelig, og deles formedelst dens Almindelighed som Bedtægt, ikke er ganske frivillig, men som oftest nødvunden, ønske Mange i Byen aflagget, ej vistnok med Grund; thi tage vi Hensyn til Farligheden ved denne Skif, der meget forstørres derved, at netop de Familier, som ere til Bryllup, absolut maae illuminere, hvorved den nødvendige Forsigtighed med Lysene maa overlades til Ejendomfolkene, da synes det en Besynderlighed, at imedens Byerne med svære Bekostninger, deles paa Bjerghninger, deles paa Nednings-Indretninger, søger at forebygge eller afsvende Sildsvaade, kau man ikke blive enig om at give Slip paa en gammel Skif, uagtet dens Afløftelse ogsaa er et Sikkerheds-Middel, og dette Middel, i Stedet for at være bekosteligt, derimod vilde blive en betydelig Besparelse. — Ikke at indlade sig paa Afløftelsen af denne Skif, fordi den er gammel og endnu holdes i Gre og Anvendelse i andre Kjøbstæder, og selv i Hovedstaden, synes at vise vel stor Forkærlighed for det Gamle, uden at betænke saavel Tidernes som Skiffenes Forandringer, og jeg tillader mig dersor at proponere denne Skifs Afløftelse her i Byen, saaledes at Illuminationer ikun bruges ved sædeles Anledninger, hvor den kan blive almindelig, men aldeles ikke som hidindtil ved ethvert Bryllup, eller i An-